

ROČNÍK XVI. • PROSINEC 2019

Zpravodaj obce Lovčický

PF 2020

*„To nejkrásnější na světě nejsou věci,
nýbrž chvíle, okamžiky,
nezachytitelné vteřiny.“*

KAREL ČAPEK

Noční Lovčický / Foto: Kamil Coufal

Úvodní slovo starosty

Vážení spoluobčané,
rozsvítili jsme společně tradiční vánoční strom a nastal tedy čas Vám opět popřát veselé vánoční svátky. Jako každý rok bych chtěl také stručně připomenout, co je v naší obci nového, čím se zabýváme a jaké máme plány do budoucna.

V uplynulém roce jsme věnovali hodně pozornosti tomu, aby v naší obci bylo více míst vhodných ke společnému setkávání občanů. Byla zahájena dlouho očekávaná výstavba nové hasičské zbrojnice, dokončili jsme výběrové řízení na projektovou dokumentaci pro další fázi rekonstrukce sokolovny. Proběhla oprava kaple svatého Floriána a obec přispěla na opravu kostela svatého Václava, jedné

z nejcennějších staveb svého druhu na jižní Moravě. Probíhají jednání s projektanty týkající se budoucích úprav mateřské školy. V tomto roce jsme také obdrželi certifikát FFC pro obec přátelskou rodině, která se snaží vytvářet příznivé podmínky nejen pro rodiny s dětmi. Velmi mne oslovila akce mateřské školy, v jejímž rámci senioři čtou dětem – je to vynikající příklad dobré praxe mezigeneračního setkávání v naší obci.

Tak jako v minulých letech mám radost z tradičních akcí, které se konají z iniciativy samotných občanů: hody, rekonstrukce historické bitvy Lovčická zteč, vánoční besídka, přehlídka vín, setkání se seniory, cvičení v sokolovně.

Chtěl bych poděkovat vedoucím, kteří vychovávají novou generaci dobrovolných hasičů,

stejně jako pořadatelům kulturních a společenských akcí. Těší mě, že u nás v obci pokračuje činnost veřejné knihovny. Za pořádání sportovní a jiné činnosti děkuji našim sokolům.

Zvláštní poděkování patří jako každý rok mým spolupracovnícům z obecního úřadu, panu místostarostovi, zastupitelům, obecním zaměstnancům a všem, kteří letos nad rámec svých povinností pomáhali obci nebo třeba přispěli na provoz mateřské školy.

Je vidět, že u nás žijí aktivní občané, kteří mají svoji obec rádi.

Milí spoluobčané, přeji Vám úspěšný a spokojený rok 2020.

Mgr. Martin Bartoš

Lovčičky objektivem fotoaparátu Kamila Coufala

Svatováclavské hody

Každoroční součástí kulturního života v naší obci jsou Svatováclavské hody. Letos se uskutečnily ve dnech 27.–29. září. Přípravy však začaly už v srpnu, kdy jsme dávali dohromady stárkovské páry a rozdělávali úkoly. Museli jsme zařídit mnoho věcí jako jsou výzdoba, mája, víno a další. Pomyslné taktovky se ujali Michal Bartík a Bára Lacíková.

Finální přípravy jsme zahájili v konečném počtu devíti párů ve středu, a to pokácením májek. Pro velkou máju jsme vyrazili další den brzy ráno a krátce po poledni už jsme si pochutnávali na zasloužené česnečce a škvarkové pomazánce. Do pátečního odpoledne jsme pak máju náležitě zkrášlili, upletli věnec a připevnili špičku, která se nám v lese bohužel zlomila. Stavění máje začalo v pátek v 17 hodin a o hodinu později už se hrdě tyčila nad lovčičskými střechami. Během obou nocí jsme, poučení z loňska, náležitě hlídali, aby se jí nikdo ani nedotkl. Druhý den ráno se stárci sešli k oficiálnímu zvaní všech obyvatel na taneční zábavy.

Sobotní večer byl zahájen klasickým nástupem stárků, následovalo předání hodo-vého práva od pana starosty, nechybělo ani mašličkové sólo a tombola. K tomu všemu nám hrála kapela Impuls. Vrcholem večera bylo půlnoční překvapení, které se nám po-

dařilo po dvou letech absence obnovit. Nahodili jsme klobouky, šátky, kostkované košile a zatančili si jako kovbojové. Obzvláště chválíme onoho smolaře, který dokázal odskákat celé představení se zraněnou nohou.

V neděli jsme se sešli v kostele sv. Václava na požehnání od pana faráře. Odtud jsme společně s chasou a kapelou Galánka vyrazili na průvod obcí. Po cestě se k nám také přidávala spousta krojovaných dětiček. Nakonec jsme dorazili až k sokolovně, kde

jsme po krátké večeři zahájili krojovanou zábavu. Ke konci večera jsme vrátili panu starostovi hodo-vé právo a předali stárkovství ženáčům. Už teď se těšíme na další rok.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří nám tak ochotně pomáhali s přípravou hodů, ať už se jednalo o stavění máje, půjčení krojů, výrobu nového sklepnického vozíku nebo sponzorské dary do tomboly. Díky všem – byli jste výborní!

Za lovčičské stárky

Tereza a Martin Doležalovi

Svatováclavské hody

Společné tvoření

Letošní předjaří a jaro se maminky z Lovčiček scházely 1x za měsíc na „Společné tvoření“. Vedla nás k tomu chuť si něco zajímavého vyrobit a prostě spolu pobýt, popovídat si. Večery byly určeny pro dospělé a byly pojaty ne jako výtvarný kurz, ale prostě pro radost z tvoření a společného času.

Z různorodých materiálů vznikaly věci k praktickému využití, ale i na ozdobu. Někdy i zdánlivá maličkost, jako například doma šité tkaničky do bot, dokážou velmi potěšit. Taktéž jsme měly možnost si ušít plátěné sáčky vlastně na cokoli. Jiné večery jsme se mohly kreativně „vyřádit“ s keramikou hlínou, pod zkušeným vedením paní lektorky Patricie z Otnic. Ta byla i tak laskavá, že naše výrobky vypálila v peci. Naše fasády nebo zahrady našich domů pak ozdobili keramičtí andělíčky, domečky nebo jmenovky. Atmosféra byla velice příjemná a bylo to krásné využití nedělních večerů. Samozřejmě

velice děkujeme za možnost se scházet v prostorech bývalého „klubíku“ MŠ Lovčičky.

S přáním, ať jsou i Vaše večery naplněny radostí ze společného tvoření

Alice Pouchlá

Očekáváme špičková vína

S podzimem vinohrad osiřel, a tak je čas na ohlédnutí za vinařským rokem. V době blížících se Vánoc se začíná zúročovat celoroční práce vinařova. Někteří nedočkavci se již pochlubili svatomartinským vínem v polovině listopadu, ale každý odborník ví, že víno získává bouquetní látky, čím déle leží na kvasnicích a letošní úroda si to opravdu zaslouží, protože po několika suchých a teplých letech bylo opět o něco více srážek, a tak měly hrozny vyvážené cukry i kyselinku, která nám přináší svěží a harmonická vína.

Doufám, že na výstavě letošních vín, která bude opět tradičně 1. května 2020, budou vína ve špičkové kvalitě, takže bude o čem diskutovat při cimbálové muzice. Přejí nejen vinařům veselé Vánoce a ještě šťastnější nový rok a také hodně krásných cen na regionálních výstavách vína, které se začínají hned začátkem února.

Současné chci podotknout, že víno je zdrojem inspirace při zamyšlení nad životem, zvláště teď v čase vánočním.

Aleš Marša, předseda vinařů

Pekelný podvečer

Mikuláš s čerty a anděly

V Lovčičkách je vše v pořádku, peklu nepropadly. V pátek 6. prosince se na návsi v Lovčičkách uskutečnil maturitní charitativní projekt studentky, umělecko-manažerské střední školy, slečny Lucie Franzkové. Diváci mohli zhlédnout představení pekelníků a samozřejmě nesměl chybět Mikuláš se svoji andělskou družinou.

Nad celou akcí převzala záštitu firma Moravská plynárenská s.r.o., a její zástupce pan Luděk Svoboda předal šek na 5000 Kč ve prospěch Záměcku Střelice – Domov pro osoby se zdravotním postižením, p.o. JmK. Všem, kdo se podíleli na přípravě této akce, patří velký dík.

Martin Bartoš, starosta

Základní škola Otnice

Vážení čtenáři. Opět jsem byl osloven p. starostou a rád se s vámi podělím o několik informací týkající se Základní školy Otnice. Je to spádová škola pro obec Lovčičky, kam dojíždí děti již od první třídy. **Celkem navštěvuje naši školu k dnešnímu dni 334 žáků, přičemž v Lovčičkách má trvalé bydliště již 62 dětí. Jen pro srovnání, trvalé bydliště v Otnicích má celkem 152 žáků, v Bošovicích 66 a v Milešovicích 43 žáků.** V první, druhé a čtvrté třídě máme vždy jednu třídu, v ostatních třídách máme vždy dvě paralelní třídy A a B. Do první třídy v letošním roce nastoupilo celkem dvacet dětí, z toho 5 dětí je právě z Lovčiček, tentokrát pouze dívky: Marika, Natálie, Karolína, Antonie a Aneta. Právě dnes se uskutečnil v naší škole „Den otevřených dveří“, kdy naši školu navštívilo celkem 80 rodičů, přičemž nejvíce rodičů bylo právě u dětí v 1. třídě.

Náš **školní vzdělávací program** se snaží posilovat ty vyučovací předměty, které jsou pro žáky důležité. V první třídě oceňují paní učitelky celkem deset hodin českého jazyka, které pomohou našim prvňáčkům dobře zvládnout základy psaní i jazyka. Na prvním stupni je posílena výuka anglického jazyka, který sice vyučujeme až od třetí třídy, ale ve čtvrtém a pátém ročníku máme celkem čtyři hodiny anglického jazyka týdně. V době, kdy řada žáků má logopedické problémy nám to připadá rozhodně lepší. S výukou informatiky začínáme již pozvolna v páté třídě, v šesté třídě mají žáci dvě hodiny a od sedmé třídy si informatiku volí jako předmět povinně-volitelný podle zájmu. V sedmé a osmé třídě jsme posílili předmět matematika pěti hodinami týdně, aby si žáci látku důkladně

procvičili. Na konci šesté třídy si žáci volí druhý cizí jazyk, mají možnost výběru mezi německým jazykem a španělským jazykem, který si následně mohou žáci v osmém a devátém ročníku procvičit na zahraniční exkurzi do Španělska. V šesté třídě se snažíme žáky zvednout od počítačů více ke sportu, mají tři hodiny tělesné výchovy, od sedmé třídy si pak následně mohou vybrat „sportovní hry“ jako povinně-volitelný předmět.

Pro naše nejmladší děti, v letošním školním roce pro děti 1.-4. třídy zajišťujeme činnost **školní družiny** a opět jsme uspokojili poptávku všech rodičů o provoz školní družiny. Tři paní vychovatelky se snaží po celý

školní rok vytvářet zajímavý a pestrý program, který je obsažen ve školním vzdělávacím programu pro zájmové vzdělávání. Nejvíce děti baví vybíjená na sále školy, maškarní ples, Mikulášská show, Den dětí, aj. projektové aktivity, které pro děti připravujeme. Krásná výzdoba školy právě dětmi školní družiny stojí opravdu za pochvalu. Ještě před patnácti lety si pamatuji, jak v našem jediném oddělení školní družiny bylo kolem dvaceti dětí. Dnes je ve třech odděleních celkem 75 dětí.

Pedagogických pracovníků je v naší škole celkem 22, také tři paní vychovatelky a pět asistentek pedagoga. Jsem skutečně hrdý na to, že se žákům opravdu dokáží věnovat nejen v průběhu vyučování, ale pomáhají i s doučováním slabších žáků. Také nabízíme pro děti „čtenářský klub“ či „klub zábavné logiky a deskových her“. V poslední době se osvědčila novinka v podobě sdílené výuky pro žáky II. stupně, kde si mohou spolu se středoškolařky vyzkoušet, jaká činnost by je čekala na určité střední škole a zda by je studium na

této škole bavilo. Takto spolupracujeme v projektu „Polygram“ s ISS v Sokolnicích a ISS polygrafickou v Brně-Slatině. Velmi oblíbené jsou u žáků tradiční zájmové útvary, které uvádím v následujícím přehledu:

Celkem nabízíme **13 zájmových útvarů**, které vedou naši učitelé či **pracovníci školy**:

I. sportovní

- volejbal pro dívky
- volejbal pro hochy
- florbal pro žáky I. stupně (4. a 5. tř.)
- florbal pro mladší žáky (6. a 7. tř.)
- florbal pro starší žáky (8. a 9. tř.)
- florbal pro dívky
- míčové hry pro I. st.
- gymnastika

II. hudební či kulturní

- kroužek flétny
- pěvecký kroužek
- nitka (rukodělné práce)
- keramika (dvě skupiny)
- výtvarný kroužek

Další zájmové útvary vedou **jiné organizace**:

- hra na klavír a hudební nauka (pod záštitou ZUŠ Slavkov u Brna)
- hra na kytaru ad. hudební nástroje (hudební škola „Meluzín“)

- dramatický kroužek – sl. Jedličková Marie
- „tvoření krásných maličností“ – agentura „Kaštánky“
- atletika pro děti z MŠ a 1.-5. tř. ZŠ (VŠ sportovní klub)

Prostředky z EU a výuka plavání

V rámci možností se snažíme čerpat peníze z prostředků EU. Je s tím spojena sice velká agenda a množství povinností, pro potřeby školy je to však velmi pozitivní. Z těchto prostředků bylo pořízeno celkem třicet tabletů, které využíváme pro potřeby výuky u žáků na I. stupni. Tyto prostředky nám také umožňují pomoci dětem, které jsou ohroženy školním neúspěchem, škola jim moc nejde a doučování je pro ně potřebné.

Již druhým rokem využíváme také grant, který umožňuje financovat dopravu na plavání pro děti 2. a 3. tříd. Každý rok mají děti druhých a třetích tříd ve vyškovském Aquaparku celkem zajištěno 20 lekcí plavání (přesněji deset dvojlekci) a výuku plavání také financujeme. Možná mají ještě někteří doma krásné plavecké diplomy, kterými vždy plavecká škola p. Konkolové výuku plavání zakončuje.

Snažíme se také žáky motivovat k účasti na různých **soutěžích a olympiádách**. Ve školním roce 2018/19 dosáhli naši žáci velmi pěkných úspěchů v těchto soutěžích a olympiádách:

I. vědomostních

- zeměpisná olympiáda (2. místo v okresním kole a postup do kola krajského)
- olympiáda v českém jazyce (8. místo v okresním kole)
- olympiáda v anglickém jazyce (7. místo v okresním kole)
- pythagoriáda (3. místo v okresním kole)
- matematická olympiáda (3. místo v okresním kole)

- ekoolympiáda (1. místo v oblastním kole)
- fyzikální olympiáda (3. místo v okr. kole)

II. sportovních

- velikonoční laťka (soutěž ve skoku vysokém) – 1. místo
- McDonald's cup (malý fotbal pro žáky I. st.) – 3. místo
- O pohár rozhlasu (atletická soutěž) – 2. a 4. místo
- florbal – 5. místo
- vybíjená (pro žáky I. stupně) – 2. místo
- malá kopaná (pro žáky II. st.) – 1. místo a postup do krajského kola

- volejbal (pro starší žákyně) – 5. místo
III. literárně-výtvarných
- dva žáci osmého ročníku získali ocenění v literárně-výtvarné soutěži „Cestování s prarodiči“ a spolu s paní učitelkou byli pozváni na slavnostní předávání cen nejlepším žákům.

Pravidelně také připravujeme pro žáky I. i II. stupni **lyžařský výcvikový kurz** či

Zimní školu v přírodě spojenou s lyžováním. Tentokrát čeká naše žáky čtvrté a páté třídy zimní škola v přírodě v Beskydech v průběhu měsíce února.

V neposlední řadě se snažíme u žáků vzbudit i **zájem o kulturu**, navštěvujeme s žáky divadelní představení v brněnských divadlech, v loňském školním roce jsme s žáky navštívili také Prahu (s plavbou po Vltavě), brněnské muzeum Anthropos, Planetárium Mikuláše Koperníka na Kraví hoře, centrum ekologické výchovy Lipka v Brně, Pisárkách či v Soběšicích, Technické muzeum Brno v Králově Poli, Permonium v Oslavanech, skanzen Modrá, série dokumentárních filmů „Jeden svět nestačí“, dopravní hřiště ve Vyškově, přečerpávací vodní elektrárnu Dalešice a jadernou elektrárnu Dukovany, brněnskou židovskou synagogu i poučné soudní přelíčení v brněnském Justičním paláci.

Ze **zahraničních exkurzí** bych zmínil „Vánoční Vídeň“ a exkurzi do Budapešti s plavbou po Dunaji. V letošním školním roce připravuje pan učitel Novák zahraniční exkurzi do Španělska s návštěvou města Palls a Barcelony.

Určitě se opět těšíte na fotografie žáků ze slavnostního zahájení i ukončení školního roku a z různých akcí v průběhu školního roku, které vás snad také potěší.

A na závěr si dovoluji pozvat naše budoucí prvňáčky i s rodiči k **zápisu do 1. třídy**, který se uskuteční ve **čtvrtek 2. dubna 2020** mezi 14. a 17. hodinou. Už se nyní na ně velmi těšíme.

S pozdravem a přáním úspěšného roku 2020
Mgr. Hynek Zavřel, ředitel školy

V naší kouzelné školce si žijeme jako v pohádce

A vůbec nejsem daleko od pravdy. Zatímco ještě loni byla lovčičská školka jednotřídní s 28 dětmi, nový školní rok jsme zahájili s velkými změnami. Vzhledem k novému financování regionálního školství se nám otevřela možnost rozdělit jednu přeplněnou třídu na dvě a prodloužit provoz školy do 16.30 hodin. Počet dětí však musel dle stanoviska Krajské hygienické stanice zůstat stejný. Dvě třídy představovaly příležitost individualizovaného vzdělávání, intenzivnější přípravy předškoláků na vstup do základní školy, výrazně lepší pracovní podmínky pro pedagogy a také přijetí dalších dvou paní učitelek. Celý plán vypadal opravdu ideálně, ale „malý“ háček se přece jen našel. Stát nám tuto změnu zaplatí až od ledna, ale spustit ji musíme už v září.

S pokrytím nákladů nám pomohl zřizovatel – obec Lovčičky.

Už na začátku jsme se shodli na tom, že předškoláci si zaslouží být zvlášť. Přece jen jsou jejich hry a zájmy vyzrálejší, než u tříletých dětiček. A mají velký úkol – připravit se na zápis do školy a neztratit se v životě.

Hned jsme se pustili do práce. Z původní lehárny jsme zařídili druhou třídu a klubík v přízemí se změnil na lehárnu a malou tělocvičnu. Do nové třídy jsme nechali položit linoleum, celá se čerstvě vymalovala a vybavila odpovídajícím osvětlením. Nábytek ze stávající třídy jsme rozdělili, chybějící kousky jsme doplnili z vlastních domovů. Hračky a didaktické pomůcky jsme roztřídili dle vhodného věku. Ačkoli jsme se snažili o nízkonákladovou změnu, dbali jsme na splnění všech podmínek předškolního vzdělávání. Obě třídy mají vkusně zařízené koutky, dostatek hraček i pomůcek, jsou esteticky upravené a vládne v nich přátelská atmosféra. Místnost v přízemí ochotné maminky vystěhovaly, podlaháři zde položili koberec, malíř vymaloval strop i stěny a zbývalo jen nastěhovat postýlky a tělocvičné pomůcky.

Tímto rozdělením jsme získali ještě jednu velmi nadstandardní výhodu – předškoláci, kteří nemají potřebu odpoledního spánku, si po obědě bez převlékání do pyžamka lehnou ve třídě na matraci, poslouchají čtenou pohádku, pak si povídáme, rozvíjíme předčtenářské strategie a hurá vstávat. Mladší děti v klidu odpočívají v lehárně.

Se zařízením druhé třídy vyvstala potřeba

je nějak odlišit, vymyslet nějaké pojmenování. Dlouho jsme přemýšleli a především jsme chtěli už samotnými názvy naznačit, kde jsou mladší a kde starší děti. Zároveň jsme toužili držet se našeho konceptu – vztahy, knihy, příroda. A zrodil se nápad. Když děťátko nastoupí do školky, čeká ho Pohádková třída. Však se jako v pohádce cítí! Seznamuje se se vším novým, někdy možná nevěří svým očím a uším, hraje si, poznává, navazuje vztahy. Žije klasickými pohádkami, učí se je dramatizovat, rozvíjí svoji fantazii. A pak přechází do Kouzelné třídy. Tam na něj čeká opravdu kouzelný svět plný kreslení, příběhů, tvoření a známých kamarádů. Společně zkoumají celý svět, učí se pracovat s kladívkem, pilkou a kouzlí s písmenkami a čísly. Krásné obrázky každé třídy ztvárnila dětská ilustrátorka Vendula Hegerová. „Hymny“ tříd složila Marie Kružíková.

Co jsme celý rok dělali?

Nenudili jsme se. V lednu byla zahájena 2. část edukativně stimulačních skupinek pro rodiče s předškoláky. Jednu lekci vedla v ZŠ Otnice paní učitelka budoucích prvňáčků, což se setkalo s všestranným ohlasem. Zhlédli jsme maňáskové divadlo se třemi klasickými pohádkami, přijeli za námi canisterapeutičtí pejskové Salsa a Tofife, uspořádali jsme veselý karneval a vydali jsme se autobusem do mateřské školy v Hostěrádkách-Rešově na koncert pana Vojkůvky. Užili jsme si besedy s knihovnicí, s ornitologem i Českou policií. Navštívili jsme s předškoláky otnickou školu

a mile celou školku přivítala i paní knihovnice v knihovně Lovčičky. O Velikonocích zabloudiv na školní zahradu zajíček a schoval tam pro děti čokoládová vajíčka. Předškoláci se naučili pracovat s malými robotky, díky nimž se dostali do pohádky. V květnu se konal zápis do mateřské školy a tradiční Odpoledne s maminkou. Děti nejdřív svým nejdražším předvedly beruškové vystoupení a pak společně plnily snadné i náročnější úkoly. Odměnou jim bylo beruškové lízátko, maminkám předaly ručně malované látkové tašky a výbornou buchtu, kterou pekly ve školce. Letos poprvé předškoláci vítali nové občánky Lovčiček několika písničkami a básničkou. Na závěr školního roku jsme se vydali na výlet do Živé vody Modrá, kde jsme sledovali pod vodou krásné ryby. Ke Dni dětí jsme připravili zábavnou šipkovanou. V červnu se předškoláci pěšky vydali do školy v Bošovicích na di-

vadelní představení. Hasiči z Lovčiček se dětem postarali o dopoledne plné zážitků s vodou a hasičským vozem. Exotická zvířata děti prozkoumaly v rámci programu Jak je Zdravík do ZOO. Další novinkou (a doufám i tradicí) byla Pohádková zahradní slavnost s pasováním předškoláků. Děti opouštějící naši školku pasoval sám král Martin I. – pan starosta Lovčiček. O perfektní průběh slavnosti včetně pohádkových stánků se postaral celý tým mateřské školy.

Školní rok 2019/2020

Mateřskou školu Lovčičky navštěvuje 28 dětí – 15 dětí Pohádkovou třídu, 13 dětí Kouzelnou třídu. Na vstup do základní školy se pečlivě připravuje 13 dětí.

O čistotu a vydávání stravy se s úsměvem stará školnice Marcela Konečná. Díky dotačnímu programu s pracovním názvem Šablony II. je nám velkým přínosem školní asistentka Martina Adámková. V Pohádkové třídě se s dětmi radují paní učitelky Michaela Tříšková a Jana Zelená, v Kouzelné třídě mají čest být paní učitelka Zuzana Kulhánková Arnoštová a paní ředitelka Silvie Makovská Menoušková.

Máme za sebou tři měsíce nového školního roku a už teď jsou zcela zřejmé přínosy rozdělení dětí do dvou tříd.

Už jsme stihli navštívit Divadlo Radost a zhlédnout pohádku O kůzlátkách, s předškoláky přinést radost do DPS Sokolnice, kde nás seniři i personál přijali opravdu vřele, vydali jsme se do Bošovic do Papouščí ZOO, pozvali jsme rodinné příslušníky na Den otevřených dveří ve školce, užili jsme si společně s rodiči Dýňohraní, každé listopadové úterý a čtvrtek nám četli pohádku babičky

a jeden odvážný dědeček, pekli jsme martinské podkovičky a rohlíčky, dělali jsme jablčné křížaly, slavili už spoustu narozenin, vystupovali jsme při slavnostním rozsvícení vánočního stromu na návsi, stále je nám do zpěvu, do skoku a baví nás objevovat kouzelný svět. Zkrátka je nám spolu dobře. Těšíme se na návštěvu Mikuláše, Andělský den, divadelní představení v Bošovicích, Vánoční odpoledne se seniory a samozřejmě také na nadílku. Díky finančním příspěvkům od rodičů bude jistě bohatá.

Čas ve školce v Lovčičkách utíká úplně jiným tempem, ale především je to čas opravdu naplněný. Jsme spolu, navzájem se obohacujeme a každým rozdáváním sebe sama mnoho dostáváme. Jak řekl Antoine de Saint-Exupéry: „Existuje pouze jediný opravdový přepych – přepych lidských vztahů.“

Za celou mateřskou školu Lovčičky vám ze srdce přeji pohádkové vánoční svátky a kouzelný nový rok!

Silvie Makovská-Menoušková

Třetí ročník Vozatajských závodů pro všechny

V sobotu 14. září proběhl třetí ročník Vozatajských závodů pro všechny. Počasí sportovním výkonům přálo a užili jsme si krásnou, prosluněnou sobotu. Letošní pojednání o akci pojmu osobně a nastíním průběh dne vlastníma očima.

Nemůžu dospát. Každý rok je to stejné. Několikadenní přípravy vrcholí, počasí je vždy velkým otazníkem, a já se sama sebe ptám, zda nám ty nervy a nejistota za to stojí?

V myšlenkách bloudím po pastvině mezi koňmi. Přemýšlím, zda cítí stejnou nervozitu jako já. Trénovali jsme poctivě, přípravě jsme dali všechno. Ale bude to stačit?

Je na kolbišti nachystáno všechno potřebné ke stavbě překážek? Bude letošní parkur zajímavý, prověří koně a vozataje po všech stránkách?

Nepřipravila jsem příliš záluďnou překážku, kterou koně neprostojí? Vymýšlení překážek je ošemetné. Výrazné překážky jsou atraktivní pro diváky, ale někteří koně s nimi mohou mít problém. Moji koně s nimi problém většinou mají.

Po snídani a předání potomků babičkám, kdy nervozita pracuje na plné obrátky, a v hlavě odškrtávám seznam nezbytností, které je ještě potřeba zajistit, běhám mezi domovem, pastvinou, kolbištěm a záchodem.

Začínají přijíždět závodníci. Další a další soupravy najíždí na místo vyhrazené k parkování, soutěžící vyvádějí koně z vozů a pomalu je připravují. Nejhorší část dne právě nastala.

(Jelikož závody pořádáme na hobby úrovni, závodníci nemají povinnost hlásit se dopředu. Kdo přijede, ten přijede a hotovo. Je v tom jistý kus romantiky, ale ty nervy!) Přijede letos vůbec někdo? A nepřijede jich moc?

Malý počet závodníků je smutný, ale příliš velký počet vozů mě děsí. Akce se stává méně přehlednou, koně se na opravovišti těsnají a může dojít ke kolizím. Mistr katastrofických scénářů, který ve mně dřímá, doufá, že počet závodníků bude ideální. A tohle zbožné přání letos vyšlo!

Mezi hobby závodníky dorazili i opravdoví mistři opratí. Několikanásobný mistr republiky v Lovčičkách? Neskutečné!

Po úspěšném odchytu prvního koně, který se laškovně nechal honit po celé pastvině, se můj tep mírně zklidňuje. Konečně se věci začnou dít, to čekání, to je nejtěžší!

Společnými silami vracíme původně bílému koni jeho zašlou barvu a strojíme ho do postroje. Vůz je připravený pro jednospřeží, v průběhu závodů budu přepřahat na dvojspřeží, což znamená vyměnit oje a brdečka, takže sebou nosím polovinu železářství. Dva klíče šestnáctky, několik matic, závlačky atd. Běžná výbava, zdá se mi.

Rozhodčí pomalu dokončuje parkur, překážky již stojí na svých místech, a všichni soutěžící jsou vyzváni k prohlídce. Spolu se svou drahou příseďící obcházíme kurz parkuru a snažíme se vřít jej do paměti. Trať je letos velmi zdařilá, po technické stránce ná-

ročná, ale v jistých úsecích lze koně pustit do plného cvalu a honit cenné vteřiny.

Je to tady! S naším bílým valáškem se stavíme na start soutěže pro jednospřeží. A ejhle, ono to nejde. Koník civí na startovní bránu, jako kdyby ji nikdy neviděl. Druhou, třetí, čtvrtou až poslední překážku prochází velmi zdráhavě, někde se zastaví zcela a tváří se, že se na místě zhroutí. Ano, i takhle lze zdolat soutěžní parkur. Pomalu, a velmi nejistě. :D

Budiž omluvou, že je to koníková premiéra, jde o citlivé zvíře a nezvyklé podněty kolem sebe vnímá se strachem. Soutěžní ajr a adrenalin ze mě postupně vyprchá a soustředíme se jen na zdárné a čisté dokončení parkuru. Daří se nám zajet obě kola bez trestných vteřin, ale čas stačí jen na poslední, páté místo. To nám ale nevaadí, a kokardu hrdě pověsíme nad krb. Vždyť nejde o vítězství, každý start posouvá koně i vozataje dál. Vypřáhneme bílého fešáka a vracíme ho na pastvinu. Zároveň si odchytíme naše malá, ale ukrutně žhavá želízka v ohni.

Naši poníci mají o tempu závodu zcela jiné představy. Snadno se dají pobídnout do ostrého cvalu, v překážkách se nechají dobře vodit a tak zdoláváme všechna kola bez chyb a v nejlepším čase.

Společnými silami jsme zvítězili v kategorii malých koní, mezi které se řadí poníci různých typů a velikostí, haflingeri, huculové a další plemena.

Konkurence byla velká, proto je chuť vítěz-

ství opojná. Věrné publikum výkon malých koní ocenilo potleskem a mně se do srdce zaryla vzpomínka, která tam zůstane navždy.

Po soutěžní kategorii malých koní své síly změřili koně velcí. Původním záměrem bylo rozdělit je na těžká a lehká plemena, protože lehčí koně jsou svou rychlostí a mrštností zvýhodnění. Jelikož se ale sešly jen dvě páry těžkých koní, což na samostatnou kategorii nevydalo, soutěžili společně.

Byla to vzrušující podívaná, dusot cválajících koní a hlasité pobízení jejich kočích je strhující. Po pauze na oběd, a po doprovodném programu, kdy sami diváci a pořadatelé předvedli rychlé nohy (bodejť by ne, nad hlavami jim práskal bič!) přišla na řadu štafeta. Soutěžící se rozdělili podle sympatií a ambicí, a dali se do zápolení.

První ze dvou soutěžících projede celé kolo parkuru a těsně před cílem předá štafetu – tedy bič – svému kolegovi. Ten vtrhne na kolbiště a snaží se zajet co nejlepší čas s mini-

mem trestných bodů. Společně potom protnou cílovou rovinu.

Štafety jsou vždy dynamické a vyostřené, i letos se neobešly bez karambolů. Vzpomenu vozataje, který letecky opustil vůz v ostřejší zatáčce, protože mu povolila bočnice sedátka, o níž se plnou vahou opíral. Také soutěžícím děvčatům se nevyhnula nehoda – opratě zamotané v kole jsou mimořádně nepříjemným zážitkem. Považme, opratě vedou do huby koně, která je velmi citlivá a větší tah či bolestné škubnutí u nich vyvolá paniku. Stačnou kobylnka ale počkala, až jí děvčata vysvobodí, a v pořádku závod dokončili.

U oficiálních závodů nelze v průběhu soutěže opustit vůz, aniž by to vedlo k diskvalifikaci. U našich hobby závodů dostanou všichni šanci napravit chyby, ke kterým došlo ať neopatrností, nebo řízením osudu.

Není s podivem, že první místo štafet ukořistili opět ti nejmenší. Malí koně mají obrovskou výhodu. Jsou mrštní, dobře se vodí

a jejich rychlost je neskutečná. Proto není radno je podceňovat.

Na samotný závěr soutěžního klání se opratí chopili dorostenci. Myslím, že nám roste silná konkurence. Všechna větší i menší dítky dostala medaili a sladkou odměnu.

A teď pár slov ke sponzorům. Kde bychom bez Vás byli! Ceny jsou rok od roku bohatší, letos jsme dokonce mohli ocenit i čtvrtá místa! Na to, že jsou naše vozatajské závody v začátcích a že jde o hobby úroveň, je hodnota věcných darů obrovská. Děkujeme, a budeme se na Vaši přízeň a spoluúčast těšit i v letech příštích.

Za pořadatele a soutěžící

Aneta Svobodová

Sponzoři – JUDr. Jan Vokál, Zelinářství-Bylinkářství U Brtníků, Moravská plynárenská, Obec Lovčičky, Turlak, Equiservis s.r.o., Bestrent, MVDr. Katarína Kopajová, Lacik s.r.o., Pohostinství u Běbarů, Prima stavebniny, Hasiči Hrušky, Rostěnice a.s., Stacherna CZ s.r.o., VimpeX, Obec Telnice, Přátelé Zeleného údolí.

Kynologický klub Lovčičky

Tak se nám přiblížil konec roku a je čas se ohlédnout, co nás v něm potkalo, ať už radostné nebo smutné události. Náš Kynologický klub uspořádal zkoušky podle

národního a mezinárodního zkušebního řádu. Zúčastnilo se mnoho psův z různých kynologických klubů z Jihomoravského kraje. Všichni zkoušky se svými psy parťáky a vše, co bylo naším cílem, zvládli.

V letošním roce to ale nebyly jen radosti, ale i velký smutek, když nás opustila naše spoluzakladatelka a pokladní klubu paní Milada Mrkvicová. Tímto bychom chtěli nejen jí, ale i její rodině věnovat tichou vzpomínku.

Na národní výstavě psů Floracanis v Olomouci nás reprezentovaly naše zástupkyně, které získaly ocenění velmi nadějná. Jedním z ocenění bylo vítězství třídy 1A a dále se naše členka Tereza P. zúčastnila několika závodů dle ZVV1, kde nás velmi dobře repre-

zentovala a získala se svým psím parťákem několik prvních míst.

Chtěli bychom všem našim členům poděkovat za jejich práci, popřát nejen jim a jejich psím kamarádům, ale i jejich rodinám jen to nejlepší, a hlavně zdraví a pohodu v roce 2020.

**Za výbor Kynologického klubu hlavní
výcvikář Irena Schettlová a předseda
klubu Jaroslav Havel**

Lovčičská zteč 2019

Zábavné odpoledne pro děti i dospělé Lovčičská zteč pořádal klub YMCA Brno Carpe Diem ve spolupráci s obcí Lovčičky dne 18. května 2019. O občerstvení se postarali hasiči ze SDH Lovčičky. Akce se nesla v duchu středověkých turnajů. Návštěvníci zde mohli vidět na vlastní oči a porovnat tři různé typy turnajů.

První z nich, jež zahájil šermířské odpoledne, byl turnaj jednotlivců o cenu (v tomto případě o český tesák). Takový typ by se dal řadit do období konce středověku. Měl jasné dohodnutá pravidla, zásahy šermířů posuzovali nestranní sudí, a byl podle zásahů bodován.

Druhý z nich, v jehož duchu byla svedena hromadná bitva, reprezentoval raný počátek vývoje turnajů, kde proti sobě stály týmy biců. Vítěz většinou nepříteli uštědřil co nejvíce bolestivých ran a škod na zbrojích, zabil velmože, rytíře a jejich bojovou výbavu, a dopravil je do svého tábora. Na sudí nebylo místo, pouze heroldi počítali v turnaji zajaté rytíře. (O bitvě samotné si můžete přečíst níže.)

Třetí formou byl turnaj válečný. Aby nedocházelo k velkým ztrátám, bylo vybráno z každé strany protivné stejný počet bojovníků, a ti rozhodli o výsledku celého válečného sporu. Šlo o turnaj řízený rytířskými pravidly, byl však likvidační. Rozhodně v něm nešlo o zajímání nepřátel. Vítěz bral vše, včetně životů. Takový turnaj představila ve svém vystoupení pořadatelská skupina Carpe Diem. Jmenoval se Bitva třiceti stejně, jako je přezdíváno slavnému turnaji Souboj třiceti z března 1351.

Ale nejenom turnajové šermování bavilo návštěvníky. Dalším bodem na programu dne bylo mušketýrské vystoupení Bravo Teamu, ve kterém se potvrdilo, že hledat ženu je třeba za vším. Hadí mág Cave opět přivezl své mazlíčky krajty, a poutavě o nich povyprávěl. Děti se mohly zabavit při aktivitách ve středověkém duchu. Byla pro ně nachystána šermířská aréna Bofry a střelnice, kde mohly porovnat složitost střelby z luky a kuše. Také zde byla důkladně zaslíbená maketa trébuchetu – kovaná funkční zmenšenina středověkého praku (v měřítku 1:25). To vše a ještě spoustu

dobrého jídla a pití jste si mohli užít v kulisách ležení a malého jarmarku. Celý dlouhý den byl završen fire show skupin In Taberna a Novus Origo.

Inspirací pro děj hromadné bitvy se stal duch turnajů z období života Guillema le Maréchala zvaného „nejlepší ze všech rytířů“. Guilleam žil v druhé polovině 12. století, na přelomu s třináctým. V té době se ve Francii zvolna utvářel nový sloh. Gotika. U nás v Čechách zemřel děkan Kosmas – autor Chronica Boemorum – první kroniky, která v přemyslovských Čechách vznikla. Nastal čas trubadúrů, rytířských slavností a turnajů, v nichž nade všechny vynikal právě Guilleam le Maréchal.

Turnaj v té době znamenal obrovské nebezpečí. Bojovalo se ostrými meči, sekerami, kladivy. O nabroušených hrotech kopí nemluví. Rytíři měli jen prošívané kabátce a kroužkové košile, které tyto zbraně nedokázaly spolehlivě zastavit. Docházelo tedy často ke zraněním, či úmrtím účastníků.

Pro tehdejší turnaj bývalo ohraničeno velké území. Často i s lesy, či vesnicemi. V rozích bylo postaveno ležení pro velmože, pod jejichž zástavou šli rytíři do boje. Cílem bylo zajmout jakéhokoli jiného velmože a za něj a jeho zbroj či koně, který v té době stál skoro jako celá vesnice, požadovat výkupné.

Taktika v turnaji byla povolena různá. Velmoži se například vzájemně mohli spojit proti jinému, zajmout ho společně, a o výkupné se rozdělit. Nebo naopak mohli vyčkat, až se ostatní soupeři vysílí bojem mezi sebou navzájem, poté zasáhnout. Ovšem tím, že se protivník vzdal, turnaj nekončil. Vítěz ještě musel poraženého dopravit do svého rohu kolbiště a samotná cesta byla často ještě náročnější. Zajátého rytíře bylo nutno dobře chránit a zabránit ostatním v krádeži cenných trofejí. A tak si umíte představit, že situace na kolbišti byla velmi nepřehledná, až chaotická, a vítěz nebyl většinou znám do poslední chvíle. Toť pravidla tehdejšího turnaje.

Rytíři se na Lovčičské zteči pokusili takovému turnaji co nejvíce přiblížit. A na divácích bylo určovat soupeře, spojenectví a zradu. Jistě je to bavilo stejně tolik, jako šermířský boj.

Carpe Diem

Společnost Napoleona Bonaparte Brno

Ve Společnosti Napoleona Bonaparte Brno figurují už rok jak markytánka. Do toho spolku mě přivedl můj přítel, který napoleoniku dělá již delší dobu. V táboře občas našim vojákům vařím, nosím jim vodu, která je vždy potřeba během bitev či po nich a taky dělám fotografie z bitevních utkání. Pokud jde o samotné akce, které pořádáme, vytvářím plakáty, ty se pak vyvěšují po Lovčickách a sousedních vesnicích. Tenhle koníček mě chytl už od první chvíle, kdy jsem shlédla první bitvu. Prostě a jednoduše „Stačí jednou přičichnout ke střelnému prachu a už není cesty zpět“.

Kristýna Pavlovcová

Jménem Společnosti Napoleona Bonaparte Brno (dále jen SNBB) bychom chtěli přivítat nové členy z Lovčické **Matyáše Červenku** a **Kristýnu Pavlovcovou**, která je u nás už rok a stala se pro společnost velkým přínosem. V letošním roce jsme se opět účastnili několika tuzemských i zahraničních vojenských – historických akcí. I

Rok 2019 jsme odstartovali dnes již tradičním „Historickým plesem“, pořádaným koncem ledna, na který navázal v půlce února 1. Krojovaný ples v Lovčickách, jehož se účastnili členové společnosti v krojích.

První letošní bitva se uskutečnila v květnu ve Strážnickém skanzenu a díky tomu byl její průběh velmi působivý. V červnu a červenci jsme byli účastníci dalších bitev – v Polsku pevnost Stříbrná hora v Rakousku – bitva u Wagramu a pro nás tradiční a velmi oblíbená bitva ve Znojmě, která se i mezi diváky těší velké oblibě. Začátkem září jsme se vydali na pobřeží baltského moře, kde proběhla návštěva přístavu Štětín a samotná bitva se konala v pobřežním městě Svinoústi.

V sobotu 19. 10. 2019 SNBB pořádala akci pro děti pod názvem „Z pohádky do pohádky“, kde na ně čekaly pohádkové bytosti. Děti soutěžily, tancovaly a dostávaly nejen sladkou odměnu, ale i ovoce, zeleninu a svítlí náramky, díky kterým se po setmění a částečnému zhasnutí vytvořila kouzelná světelná atmosféra. Dětský smích a radost byla pro nás

ta nejhezčí odměna. Samozřejmě jsme v tento den nemohli vynechat ani dospěláky, pro které se večer konala zábava s názvem „Čaje o páté“ v doprovodu naší tradiční kapely MiraBand. U příležitosti Památky zesnulých byl uspořádán lampionový průvod po naší krásné vesnici pro malé i velké za doprovodu sv. Martina na bílém koni. Tento průvod končil na místním hřišti, kde bylo nachystáno občerstvení v podobě čaje pro děti a svačků pro dospělé. Pro děti jsme měli nachystané lízátko, tradiční „boží milosti“ a p. Eva Doležalová upekla krásné medové perníčky, ze kterých měly děti velkou radost. Dalším bonusem byl otevřený kiosek, kde bylo možno zakoupit další občerstvení. Celou akci zakončil krásný ohňostroj.

Listopad nám uzavřela bitva v Bzenci u příležitosti místních Svatomartinských slavností.

Každý rok končíme sezonu účastí na vzpomínkových akcích bitvy tří císařů ve Slavkově u Brna.

Nově jsme si nechali vyrobit tričku a banner s názvem a znakem Lovčické, které budeme používat k propagaci naší obce. Rozhodli jsme se také v letošním roce finančně podpořit naši mateřskou školu a hmotným dárkem stárky a dobrovolné hasiče.

V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat naší milé kamarádce Miladě Mrkvicové, která nás letošní léto navždy opustila. Nikdy nám neodmítla pomoc při našich akcích a děti si ji mohou pamatovat v podobě hodného Vodníka z cesty pohádkovým lesem. Miluško, moc děkujeme...

Na závěr bychom rádi poděkovali za podporu OÚ Lovčický, SDH Lovčický, TJ Sokol Lovčický, Kynologickému klubu Lovčický a všem, kteří ochotně pomáhají a chodí se bavit na naše akce.

Všem spoluobčanům přejeme krásné vánoce a hodně zdraví v roce 2020.

**Za SNBB Lenka Karešová
a Kristýna Pavlovcová**

Zpravodaj obce Lovčický
najdete i na webu:
www.lovcicky.cz

Účastníci tábora

Tábor Srdce a Kříž

Když se řekne tábor, většina z vás si jistě vzpomene na svoje dětství. Spaní v chatkách, běhání po lese a spousta kamarádů. Přesně takový je i náš **Tábor Srdce a Kříž**, který vede již několik let parta nadšenců z okolních vesnic (Dambořice, Kobeřice, Lovčičky, Otnice, ...) s podporou kamarádů z Brna a Prahy. Pro většinu z nás je to již více než 20 let společných vzpomínek a zážitků.

Poslední roky trávíme uprostřed lesů v táboře Balda, který se nachází kousek od Jedlové. Téma pro rok 2019 bylo **DIVOKÝ ZÁPAD aneb Cesta zelenáče k opravdovému kovboji**.

Pojďte si zavzpomínat na dětství a prožít společně s námi znovu letošní tábor, který začal pátečním příjezdem dětí do westernového města **ELDORADO**, jejich seznámením s chodem tábora, táborákem a rozdělením dětí do týmů.

V sobotu ráno jsme spojili síly a dotvořili město, následně jsme si doběhli pro zásoby. Odpoledne nám trochu sprchlo, tak jsme s dětmi vyrazili do baru na ohnivou vodu.

Do večera jsme zvládli postavit železnici a překvapili nás indiáni!

V neděli indiáni některé z osadníků unesli, týmy je museli vystopovat a osvobodit. Naštěstí se vše vydařilo a rodiče nemuseli zasílat peníze v neoznačených bankovkách. Odpo jsme potrénovali tábo-

rové dovednosti: orientaci v mapě, rozdělování ohně, uzly, indiánský jazyk, střílení z luku, práci se sekerou a pilou. Den byl uzavřen country večerem se spoustou her a tance.

V pondělí jsme zjistili, že naše město není tak úrodné, jak jsme předpokládali, proto jsme hned ráno potrápili paměť při lovení zvěře a zvládli jsme přežít do oběda. Pro usmíření indiánů si každý tým vytvořil v lese svůj totem a následně jej prezentoval odborné komisi, kterou zodpovědně vedl pan farář Buchta. Pro večeri jsme se vydali opět do lesa, tentokrát lovit na cizím území, byli jsme pronásledováni a několikrát i chyceni. Večer jsme zakončili pořádnou koupelí a přípravou na cestu, protože jsme se rozhodli najít si lepší domov.

Pátý den (úterý) jsme začali hromadnou taneční rozcvíčkou a po mši svaté jsme sbaleti na cestu vyrazili na pochodák. Po jednotlivých týmech jsme dorazili do nedalekého města Polička. Po průzkumu města jsme naznali, že bude lepší se utábořit a další postup si v klidu promyslet. Pro děti jsme vybrali krásné místo v lese. Po vydatné večeři a ošetření všech puchýřů jsme se uložili ke spánku. V noci nám osvobozený indián prozradil, že Eldorado je město plné zlata...jen ho najít.

Spaní pod širákem a středeční probuzení

v lese bude jistě na dlouho silným zážitkem pro nás všechny. Po snídani balíme a vracíme se zpět. Přece tam to zlato nenecháme! V poledním klidu jsme vyluštili pár hlavo-lamů a společně napsali dopisy domů. Celé odpoledne jsme strávili běháním po úředech a sháněním těžebního povolení. Navečer jsme se do postýlek unavili společným fotobalem a vybíjenou.

Ve čtvrtek konečně máme veškerá povolení z úřadu a můžeme jít těžit zlato! Zlato jsme našli v blízkém potoce a nosili jej do úložny v koloniálu. Odpoledne děti navíc čekali nebezpečný převoz zlata lesem, který je plný banditů. Zbytek odpo jsme strávili táborovými hrami a lezením na opičí dráze. Večer jsme si zazpívali a zahráli u táboráku a vydali se na stezku odvahy.

Páteční ráno jsme viděli přepadení banky a strávili dopo hledáním padouchů a následně sestavováním jejich portrétů. Po vydatném obědě jsme se vydali po jejich stopách získat ukradený poklad zpět. Cesta byla velmi náročná, protože děti musely zúročit veškeré získané znalosti. Ale podařilo se! Všichni našli ukradený poklad a vrátili jej zpět do tábora.

Sobotní den jsme nechali v režii dětí a jejich oblíbených her. Během dne několikrát sprchlo, takže jsme využili čas k prvnímu úklidu města a balení domů. Sobotní večer

Naše děti

Pochodák

bylo slavnostní vyhlášení vítězů, rozdání diplomů a táborová diskotéka.

Neděle a hurá domů! Hurá nebo bohužel už domů? Sama za sebe můžu říct, že tábor vždy opouštím s těžkým srdcem a stejné pocity vidím i ve tváři ostatních vedoucích. Děti nám za deset dní vždy přirostou k srdci a je nesmírně těžké je pak vrátit rodičům, proto když si na cestu zazpíváme naši letošní hymnu „Jít a hledat Eldorado...“ nezůstává jedno oko suché.

Letošní tábor byl nadmíru vydařený, zúčastnilo se ho přes 70 dětí ze širokého okolí. Podobnou účast má náš tábor již několik desítek let. Jsme moc rádi za všechny děti, kterým můžeme předat něco ze sebe a hlavně jim ukázat, co znamená týmová práce, přátelství, tolerance a radost z her. Již nyní začínáme připravovat další ročník tábora.

Závěrem bych moc chtěla poděkovat všem vedoucím, kuchařkám, zásobovači a zdravotníkům, bez kterých by tábor nebyl.

Příští rok se na vás všechny budeme těšit!
Za táborovou rodinu a fialový tým

Bára Bartíková

PS: Pokud tě téma tábora zaujalo, neváhej a přidej se do naší fb skupiny Tábor Srdce a Kříž.

Spíme v lese

Tábor Srdce a Kříž – rodiny s dětmi

Reakce na tábor od maminek

„Adam byl letos poprvé na táboře, a dojel nadšený, plný zážitků. Moc se těší na příští rok. Nejvíc se mu líbily různé dovednostní hry a hra s šátkem. Vedoucí byli moc hodní, zodpovědní a měli prý velmi pevné nervy s některými dětmi :-). diskotéka a párty byla skvěle zařízená, a když někdo měl nějaký požadavek, tak jste je ochotně vyslechli :-). a perfektně jste se o ně starali včetně kontroly pijáků.“

Leona Pham, Lovčičky

„Tom byl v táboře letos podruhé a opět se vrátil spokojený plný zážitků a taky zamilovaný. Vedoucí jsou prý super, kuchařky dobře vaří a všechny hry se mu líbily. Největší zážitek a myslím že ne jen pro Toma je spaní pod širákem. Bude prý jezdit tak dlouho až bude moct být vedoucí. Děkuju Vám všem že to pro naše děti děláte.“

Jitka Sigmundová, Otnice

„Za Kalvody: Loni přijela Tereza z tábora z Koryčan se slovy - už nikdy nepojedu do tábora. Letos zazněla věta - příští rok pojedu zas, bylo to tam super a byla bych tam dalších deset dnů. A proč vlastně změnila názor a jela nakonec s vámi? Důvodem byl Ludva a jeho báječné historky z předchozích táborů. Díky moc všem.“

Kalvodovic, Otnice

Rodiny s dětmi

Letos jsme už po páté byli součástí letního tábora, který pro nás – rodiče s dětmi pořádá Peťka Hudcová. I když ji stále přibývají radosti i starosti vždy pro nás připraví dokonalý program na dopoledne i odpoledne. Jednou je téma o Krtečkovi, jindy Včelí Medvídci či o Indiánech.

Letos se nás zúčastnilo 7 rodin z Lovčiček

Kolektiv vedoucích

a další rodiny z Otnic, Bošovic, Brna a Čejkovic. Ubytování býváme v hlavní budově a jí přilehlých zděných objektech. Prostředí na Baldě u Jedlové je úžasné hlavně tím, že je bez technických vymožeností. Po celý pobyt nepotřebujeme televizi, tablet ani mobil. Úplně stačí mít na ruce hodinky aby jsme byli včas na 5x denně podávaném jídle. To nám s láskou připravuje paní Jana Hudcová a její parta kuchařek. O zraněná těla se stará paní Marta Jedličková a její team zdravotníků. A o duši nám pečují okolní lesy svým božským klidem a pan farář Buchta, který nám jezdí sloužit mši svatou.

Děti tráví veškerý volný čas společně a užívají si volnosti a neřízené činnosti. Tedy někdy je činnost i řízená :) a to malujeme na trička nebo obličeje, batikujeme, modelujeme z nafukovacích balonků apod.

Závěrem bych chtěla za nás rodiny poděkovat všem lidem, kteří zajišťují chod tábora. Děkuje skupině kuchařinek, zdravotníků a celému realizačnímu teamu.

A hlavně děkuje naší Peťuli. Jsme s Vámi rádi!

Za rodinky teta Bláňa

Z deníku zdravotníka

Letošní ročník byl hodně napínavý. Hlavní zdravotník byl o berlich a ostatní zdravotníci měli hodně naběháno. Každý rok jsou klíšata, bolavé kotníky a u malých dětí bolesti břicha ze stesku po mamině. Ale letos, když bolelo břicho i děti, kteří si na rodiče ani nevzpomenou, tak to bylo divné. Naštěstí jsme

měli smluvní dohodu o péči s paní MUDr. Laštůvkovou. Je to opravdu skvělá dětská lékařka. Na rozdíl od pohotovosti v nemocnici Svitavy udělala kompletní vyšetření a zjistila nákazu campylobakterií. Kontrola tábora hygienou proběhla na výbornou, hlavně díky skvělému týmu v kuchyni. S hygienou jsme

se domluvili, že se nejedná o epidemii a nechala na našem rozhodnutí pokračovat. Musíme poděkovat Gábině Stoupalové a Ondrovi Klvačovi za skvělou práci ohledně izolace a péče o marody. Marta jen dávala pokyny. Samozřejmě ze svého léčebného pokoje opřená o berle.

Marta Jedličková

Z obecní kroniky II

„Doprava a spojení naší obce se světem je – díky znárodnění automobilové dopravy – k úplné spokojenosti obyvatelstva. Autobusy jsou majetkem ČSAD (Československá automobilová doprava) a mají odjezd každodenně (mimo neděle a svátků) z Lovčiček: 3.40 h, 5 h, 6 h, 7.10 h, 11.30 h, 16.30 h, 17 h, 18.30 h, 19.55 h a poslední v noci přijede do obce v 23.30 h. Jízdné činí 3.80 Kč pro soukromé jízdy a týdenní jízdenky do Sokolnic stojí 7,- Kčs.“

Zápis týkající se závěru roku 1957 pochází z druhého dílu druhého svazku obecní kroniky, jejíž první části jsme se věnovali v loňském vydání obecního zpravodaje. Jedná se o objemnější knihu v červené vazbě nadepsanou Kronika obce Lovčičky. Prvním kronikářem byl Vladislav Kežlínek, který zanesl první záznamy do celkem šestisetstránkové knihy dne 10. ledna 1958. Stojí za to ocitovat samotný úvod: „Nežli začnu psát první řádky do kroniky obce Lovčiček, pokládám za svoji povinnost se v úvodu omluviti v tom smyslu, že budou-li zápisy snad vykazovati nějaké nedostatky, neb bude-li něco vynecháno, budiž mně to la-skavě prominuto jednak z toho důvodu, že jsem se do Lovčiček přistěhoval až v r. 1949, a jednak že jsem podobné zápisy nikdy neprováděl.“

Následuje sdělení, že kronikář je ze zákona povinen připojit vlastní stručný životopis, a autor uvádí své životopisné údaje: narodil se v roce 1907 v Brankovicích, po zemědělské škole v Kyjově absolvoval osmnáctiměsíční vojenskou službu, následně do roku 1946 sloužil v četnictvu, poté byl dán do výslužby, v roce 1940 se oženil „s místní rodačkou Julií Filovou z čp. 76 a v roce 1947 jsme koupili obytný dům čp. 155 od Konstantina Blaženky“, po založení Jednotného zemědělského družstva (JZD) se stal družstevníkem v JZD, ve kterém „dle svých sil vypomáhám“.

Kronikář pokračuje historií obce od roku 1945. Začíná dramatickými událostmi spojenými s ústupem německých vojsk a jejich střety s partyzánskou skupinou Olga a popisuje příchod sovětských vojáků, z nichž čtyři včetně velitele Michaila Kačetkova padli a byli pohřbeni v obci. Později byla podle kronikáře jejich těla vyzvednuta a opětovně uložena na pietním místě v Brně. Kronika uvádí, že čtyři občané byli během válečných akcí zraněni a dva, Rostislav Filla a Ondřej Jadrný, byli jako příslušníci Sokola umučeni v německých koncentračních táborech. Tento údaj ale opomíjí šest členů židovské rodiny Wodakových, kteří také byli zavražděni a jejichž jména jsou uvedena na památníku pod kostelem, takže počet obětí války v naší obci byl ve skutečnosti vyšší.

Kronika dále jmenovitě uvádí 15 občanů, kteří se v roce 1946 „na výzvu strany a vlády“ vystěhovali i se svými rodinami do pohraničí v rámci osídlování po vyhnání německých obyvatel. Rok 1948 je v souladu s dobovou doktrínou hodnocen jako „významný mezník ve vývoji politiky našeho mladého státu, tím,

že 25. února postavil se všechen pracující lid za předsedu vlády Klementa Gottwalda a strhl všechnu moc ve státě“. Zápisy z let 1949 a 1950 tvoří z dnešního hlediska nezáživné výčty personálních změn v obsazení MNV, zajímavá je pouze zmínka o založení mateřské školy umístěné ve školní budově (učitelkou je „Stanislava Okůrková“) a mysliveckého spolku. Jeho předsedou a mysliveckým hospodářem byl Jakub Filla, funkce kulturního referenta se ujal Vladislav Kežlínek a pokladníkem byl Jaroslav Turek.

V roce 1951 začalo JZD se stavbou kravína: „Na stavenišťě přijel buldozer, který půdu v kopci rozryl a rozhrnul na větší rovinku a pak bylo přistoupeno k vlastní stavbě. Tato však pokračovala velmi pomalu, jednak pro nedostatek stavebního materiálu, jednak pro nedostatečnou organizaci družstevníků a jejich nedostatek a konečně pro nedostatek odborných sil Agroprojektu, který stavbu prováděl. Jelikož v tomto roce byla zima

Lovčičky v 70. letech 20. století

mírná a tím brzy nastaly jarní práce, proto byla stavba přerušena a započato s jarními pracemi.“ V roce 1951 se také konal „Pochod míru, kterého se zúčastnilo 360 osob z celkové počtu 800“.

V roce 1952 byl zřízen telefon, a tím „naše obec získala spojení se světem, které bylo do dnešního dne udržováno pouze různými dopravními prostředky“. V témže roce podle kronikáře „stojí za povšimnutí ojedinělého případu, totiž během 24 hodin zemřeli manželé Alois a Petronila Brouškoví a pohřeb měli v jeden den 14. 9. 1952“.

K roku 1953 se kronikář poměrně opatrně zmiňuje o provedené měnové reformě s tím, že „dosti občanů bylo tímto poškozeno, avšak vinou svojí, ježto neměli peníze uložené řádně u spořitelny“. Dodejme, že hodnota úspor těchto nešťastníků se v důsledku reformy snížila na pouhou padesátinu původní hodnoty.

V roce 1955 byla zahájena výstavba koupaliště, která ale nebyla dokončena ani k začátku roku 1958, a jak kronikář skepticky poznamenává, nebylo ani jasné, zda k tomu vůbec dojde. Doplňuje, že koupaliště mělo zároveň sloužit jako vodní nádrž pro případ požáru, „poněvadž t.zv. obecní rybníček ve vesnici již dávno nevyhovuje“. Díky tomuto zápisu víme, že po více než šedesáti letech bývalé koupaliště znovu slouží alespoň tomuto původnímu účelu.

V dubnu roku 1956 „byl zdejší osvětové besedě MNV zapůjčen filmový projektor, aby ne-

muselo do obce dojíždět putovní kino“. V tomto roce prováděl brněnský Archeologický ústav vykopávky, které odhalily, že se v areálu obce „nacházelo hromadné pohřebiště kmene Keltů“. Archeologové pro občany uspořádali přehlídku nálezů a odbornou přednášku. V bývalé prodejně tabáku vedle hasičské zbrojnice byla zřízena „ambulantní prodejna masa a masných výrobků. Tato místnost byla však před tím po stránce hygienické upravena. S výškovým masem dojíždí do zdejší obce každou sobotu Jednota.“ Byla provedena generální oprava školy nákladem 170 000,- Kč.

Druhý díl, který začíná rokem 1957, přináší několik statistických údajů: obec „přislušející ke správnímu okresu Slavkov u Brna a ke kraji Brnu“ má 241 domovních čísel, ve kterých žije 840 obyvatel. Většina z nich pracuje v zemědělství. Všichni jsou údajně české národnosti. V uvedeném roce zemřelo 7 osob, narodilo se 19 dětí a bylo uzavřeno 8 sňatků.

Jednotné zemědělské družstvo hospodaří na 100 hektarech půdy, má „3 páry tažných koní, 26 dojníc, 45 kusů jalovic, býčků a hovězího dorostu a 82 kusů vepřového“. Kronikář diplomaticky konstatuje, že si družstvo vede „poměrně dobře“, a dodává, že „členstvo je složeno vesměs z majitelů málo půdy, neb žádné, proto mnohým pracem se museli v JZD teprve učit“. Pozorně se sleduje hodnota takzvané „pracovní jednotky“, což byl výkový koeficient určující oceňování práce členů družstva. Podle autora záznamů „vše nasvědčovalo, že PJ bude 22-24,- Kčs, avšak jarním přívalem vody s krupobitím byla úroda cukrovky tak snížena, že PJ klesla na 19,- Kčs.“

A jaké bylo počasí? „Od konce r. 1956 do první poloviny měsíce ledna je počasí mírné, mrazíky 1 – 3 °C, zemědělci ořou na jarní seti, v druhé polovině ledna silné mrazy, které trvaly jen asi týden, ale uzavřely polní práce. Začátkem února jsou teploty až 10 °C. ... Do června je počasí suché, horké, teploty skoro tropické – až 35 °C – obilí žlutne, místo zrna je jen pleva a nepřijde-li v krátké době nějaká vláha, bude po úrodě.“ Srážek se obec skutečně dočkala, ale vděčná za ně nebyla. Při prudké bouři „padaly kroupy velikosti bažantích vajec a napadlo jich tolik, že se mohly lopatou nabírat.“ Následuje výčet škod, zatočených zemědělských pozemků, zničené úrody a uhynulých hospodářských zvířat. Na podzim bylo již počasí příznivé a úroda byla dobrá.

Letošní část příběhů z obecní kroniky ukončíme statistikou z roku 1957, podle které bylo v obci 9 osobních automobilů, 37 motorových a 228 radiopřijímačů. Působil zde jeden obchod spotřebním zbožím, a to „Jednota lidové spotřební družstvo“. Konstatuje se, že „všechny soukromé obchody a živnosti byly zrušeny“.

Další pokračování výběru ze zápisů v obecní kronice přineseme zase v příštím zpravodaji.

Jan Adámek

Pro všechny přistěhované, mladé, ale i ostatní, trochu historie o obci, ve které bydlíte!

O obci Lovčičky jsou písemné zmínky již z r. 1131, kdy patřilo dvojce lovčické popluží brněnskému chrámu sv. Petra. Jméno se odvozuje od osady Lovek, později se různě vyvíjelo – jako Lovice, obec Malolovecká a podobně, až nabyla jména Lovčičky, za Protektorátu Klein-Lowtschitz.

Osada zde stávala již v mladobronzové době, a to na trati Žleby. Tato skutečnost byla odhalena v roce 1956, pak v letech 1962-71 sondáží. Byl zde nalezen soubor tzv. Hallstadské keramiky, kostěné, kamenné i bronzové předměty a pozůstatky kůlových staveb.

V roce 1349 spravoval obec pan Adam z Lovčiček. Poplužní dvůr s obcí byl různě darován a prodáván. Tak v roce 1406 patřil panu Vilému Žákovi z Hořova, který jej zapsal své manželce Elišce. V roce 1466 byly vedeny spory o Lovčičky mezi Machnou z Landštětína a panem Milotou ze Sloupna a Ponětovic. Spory se táhly několik let mezi různými obyvateli, až v roce 1492 je zapsán Hynkovi z Popůvek a ten jej předal hned Alšovi z Bošovic. V roce 1571 se vyskytuje na Lovčičkách Jan Bošovský z Polanky až do roku 1585, který ves obdržel spolu s tvrzí, dvorem a rybníkem Třínákem, dědičným mlýnem a pustou vsí Otničky. V roce 1614 bylo vše toto zboží prodáno Václavu Hejglovi ze Sönsperku, kterému však neblahého roku 1620 byl statek zkonfiskován za účast při vzpouře. Koupil jej za 9 tisíc zlatých Maxmilián kníže z Lichtenštejna a připojil k panství Žďánskému. Příslušnou listinu dal vyhotovit císař Ferdinand II. roku 1626.

Nejstarší památkou naší obce je kostel sv. Václava. Je asi z 15. století, ale byl postaven na starších základech. Z původní gotické stavby je zachován presbytář. Kostel má tři oltáře – sv. Václava, vedlejší sv. Mikuláše a sv. Jana Nepomuckého.

V roce 1895 při kladení dlažby byla pod hlavním oltářem objevena zasypaná hrobka se třemi náhrobními kameny. Jeden zachovalý kámen s letopočtem 1600 a znakem pánů Bo-

šovských z Polanky, je zasazen v zadní části kostela.

Již v roce 1371 zde byla fara až do roku 1796. Původní škola byla na místě domu č. 114 i pro děti z Milešovic.

Roku 1796 byla pořízena z farní budovy nová škola a v roce 1909 postavena současná budova, kde je umístěna MŠ. Od roku 1905 je vybudována silnice do Otnic.

Pro účely správy obce byla v roce 1936 postavena budova, která byla v roce 1984 nahrazena novou a stará budova byla zbourána.

888 roků uběhlo a doby, pro obec dobré i špatné se střídaly. Tak po třicetileté válce v obci zůstalo jen 10 osídlených domů. V roce 1790 již 64 s 366 obyvateli. Roku 1910 je zde 171 domů a 961 obyvatel. Dnes máme 710 obyvatel, 230 trvale obydlených domů, asi 60 rekreačních chalup a dále za obcí asi 27 chat.

Traduje se, že kostel byl podzemní chodbou spojen s tvrzí, která stála na kopci Strážka a údajně vedla až na tvrz do Bošovic.

Obec utrpěla různými neštěstími, požáry a krupobitím i povodněmi, ale vždy se zase zvedla a lidé zde žili dál. Nezanikla, jako mnoho osad v okolí – Otničky, Skřípov a Sádková, a to svědčí o síle lidí, kteří zde, v malé obci žili.

I my někdy nespokojeně kritizujeme nedostatků, vzdálená od města, bez různých služeb apod. Ale máme zde své kořeny, své známé, sousedy. A aby se nám zde i dobře žilo, o to se

musíme sami přičinit. I naši předkové to neměli lehké, a přesto mnohé dokázali. Vždyť domov má člověk vždy tam, kde je mu dobře, kde má svou rodinu, své kamarády.

Jsmo na začátku třetího tisíciletí. Ať je příznivý nejen pro naši obec, ale hlavně pro všechny lidi, kteří v ní žijí.

Ať sv. Václav, patron naší České země a patron naší obce nás ochraňuje a „nedá zahynouti nám ni budoucím“.

...

Že bývá i na vesnici veselo, dokazují různé zábavy taneční, výstavy vín, odpoledne pro děti i dospělé s různými hrami apod.

Stalo se již zvykem, že OÚ pořádá besedy pro občany, hlavně starší a v poslední době pravidelně v červnu zve různé hudební skupiny, k poslechu i tanci.

V letošním roce to byla cimbálová muzika s panem Šmukařem. Akce se konala 15.6. za účasti mnoha našich občanů.

Nejdříve nám zatančily děti z MŠ a pak rozezpíval celý sál Jožka Šmukař. Jeho písničky rozezpívaly všechny přítomné a krojované ženy roztančily i ty, kteří již nemohli do kola, alespoň zpívali a podupávali.

Náda byla krásná, občerstvení nechybělo a nikomu se nechtělo domů.

Těšíme se už dnes na další zajímavou a veselou akci, která bude pro nás připravena.

Jarmila Hörlová

Poděkování dopisovatelům našeho zpravodaje

Všem patří dík, že si jejich zprávy můžeme přečíst a dozvědět se, co je v obci nového. Mě osobně zaujal článek z minulého čísla paní Hörlové ke 100. založení Československé republiky tak, jak jej paní Jarmila popisuje.

Také mě velice zajímá čtení z OBECNÍ KRONIKY. Mnoho lidí už si nemůže pamatovat, jak to bylo v roce 1911 a další a další léta potom.

Dozvídáme se to jen z těch KRONIK nebo knih. Kdy bylo velké sucho, velká zima a po-

dobně. Já sama si vzpomínám, že jako dítě jsem také chodila do školy v Otnicích v těch závějích sněhu, když nejel autobus, který tehdy řídil pan Hudeček z Otnic.

Lidé odhazovali sníh ručně a jezdilo se po lně cestou na saních, aby se lidé dostali do Sokolnice na vlak a do práce. Dnes už pomáhá technika a sněhu tolik není. Proto těm kronikářům patří také dík, rádi se dozvíme víc, tak v tom pokračujte, pane Adámku.

Děkuje Květoslava Růžičková, Lovčičky

Otevřené místní partnerství obcí, podnikatelů, spolků a aktivních občanů MAS Slavkovské bojiště

Místní akční skupina (MAS) Slavkovské bojiště je spolek, který se snaží být aktivní ve svém regionu různou formou. Jednou z nich je přerozdělování evropských peněz na rozvoj místních obcí (na školy, školky, chodníky) nebo na podporu zemědělců nebo živnostníků. MAS žadatelům podává při zpracování své žádosti pomocnou ruku. Projekty administruje, poskytuje individuální konzultace, radí s projektovým záměrem, se zpracováním žádosti a až po podání žádosti o platbu je žadatelům k dispozici v kanceláři MAS, v budově obecního úřadu v Hruškách u Brna.

Na přelomu roku 2019/20 bude vyhlášena další výzva, příjem žádostí bude otevřen do dubna 2020. Finanční příspěvky jsou ve výši 45–50 % a jsou určené na poří-

zení strojů, vybavení nebo stavby v zemědělské či nezemědělské výrobě.

Od roku 2017 MAS vyhlásila a úspěšně ukončila 8 výzev z Integrovaného regionálního programu (IROP), 3 výzvy z Programu rozvoje venkova (PRV) a 7 výzev z Operačního programu Zaměstnanost (OPZ). Z programu IROP byla rozšířena ZŠ Sivice, ZŠ Mokrý-Horákov, MŠ Blažovice, upraveny průtahy obcí Sokolnice a Moutnice, z programu Zaměstnanost byly např. podpořeny příměstské tábory v Němčanech, Slavkově, Bučovicích, Blažovicích. Celková alokace 12 mil. Kč pro OPZ vše ve vyhlášených výzvách přerozdělena, v IROP je celková alokace 70 mil. Kč zatím rozděleno 30 mil., v PRV bylo z celkové alokace 25 mil. Kč vyčerpáno 15,5 mil. Kč.

Jinou formou podpory regionu jsou vlastní projekty MAS, např. projekty spolupráce s ostatními MAS nebo například finanční podpora malých spolků v území prostřednictvím tzv. „Malého LEADERU“. Díky dotaci jihomoravského kraje a vlastním finančním prostředkům v letošním roce MAS podpořila 10 kulturních a sportovních akcí, např. benefiční koncert v Šaraticích, minivolejbalový turnaj pro děti v Hruškách, Divadelní festival ve Tvarožné, folklórní den v Telnici nebo seminář s odborníky pořádaný hrušeckými hasiči pro děti a veřejnost o požární prevenci a pravidlech první pomoci.

MAS počítá s podporou spolků i v příštím roce.

Hana Tomanová

Hasičská mše v Šaraticích

130. výročí SDH Uhřice

Činnost SDH Lovčičky v roce 2019

Vážení spoluobčané, dovoluji, abych vás touto cestou seznámil s činností sboru dobrovolných hasičů v Lovčičkách za uplynulý rok 2019.

Již tradičně jsme rok zahájili valnou hromadou, konanou 5. ledna 2018, kde jsme jako vždy přivítali naše bratry z Otnic, Milešovic, Bošovic a Hostěrádek-Rešova, starostu obce Lovčičky Mgr. Martina Bartoše a zástupce OSH Vyškov pana Jiřího Šuteru.

Letošní ostatky konané 9. března byly po průvodu vesnicí, kterého se účastnilo skoro 40 masek, zakončeny zábavou, na které nám k tanci a poslechu zahrála kapela Rytmus. Druhý den jsme pro naše nejmenší připravili maškarní odpoledne se spoustou her za sladké odměny a věcné dárky.

V březnu sbor uspořádal sběr železného šrotu.

První květnovou sobotu se v Šaraticích v kostele sv. Mikuláše uskutečnila u příležitosti svátku sv. Floriána hasičská mše, které se účastnil tak náš sbor s praporem.

18. května skupina historického šermu Carpediem, ve spolupráci s OÚ Lovčičky, uspořádala v areálu bývalého statku historickou bitvu, na které SDH zajišťoval pro všechny návštěvníky a účinkující občerstvení.

25. května tohoto roku jsme také doprovázeli našeho zasloužilého bratra a novou se-

stru ve sboru, Davida a Báru Bartíkovy, na jejich společnou cestu životem, za celý sbor jim ještě jednou přeji jen a jen štěstí.

Začátkem června byl náš sbor pozván k našim bratrům hasičům do Uhřic, abychom zde společně oslavili 130. výročí založení jejich SDH, byla zde provedena ukázka hašení pomocí naší historické požární stříkačky v dobových uniformách, naše vystoupení sklidilo velké nadšení mezi diváky a bylo z mnoha úst hodnoceno jako nejlepší z celého dne.

Na letošní Valné hromadě padl od bratrů z Bošovic návrh, uspořádat na Otnickém rybníku na Poltní hasičskou fontánu. Tato myšlenka se změnila ve skutečnost po půlročních přípravách, a obrovským organizačním úsilím starosty SDH Bošovice Aleše Skulínka 13. července. Odpoledne program začal dětskou soutěží a vyvrcholil grandiozní vodní atrakcí dvaceti vodních proudů synchronizovaně stříkajících do rytmu hudby s barevným podsvícením, fontáně a závěrečnému ohňostroji přihlíželo odhadem 800-1000 diváků, což svědčí o úspěchu této akce. Kromě sborů z našeho okrsku, tedy Otnice, Milešovice, Lovčičky a Bošovice se fontány účastnili sbory z Hostěrádek-Rešova, Velešovic, Blučiny, Kobeřic, Šaratic a Sokolnic.

V srpnu byla uspořádána na Sole letní noc, letos nám k tanci a poslechu po tříleté pauze

Svatba Davida a Báry

zahrála kapela Na2fáze, což se s ohledem na návštěvnost ukázalo jako krok správným směrem.

Druhou sobotu v září jsme se zúčastnili netradiční soutěže v požárním sportu pořádanou každoročně SDH Otnice, zde jsme se umístili na pátém místě, zvítězilo družstvo domácích.

V prosinci jsme jako každoročně uspořádali po vesnici mikulášskou besídku pro naše nejmenší spoluobčanky a druhý den, 6.6. jsme zajišťovali dopravu a požární prevenci při čertovském odpoledni na návsi.

Rád bych poděkoval všem, kteří se podíleli na průběhu všech těchto událostí, nebo svou činností podpořili náš sbor a popřál vám touto cestou štěstí a mnoho úspěchů v následujícím roce.

Starosta SDH Lovčičky, Radek Tomašik

Keramika pro děti

Ve školním roce 2018/2019 měly děti ze školky možnost vyzkoušet kroužek keramiky. Společnost Kroužky, vše pro děti, zprostředkovala materiál i lektorku.

Děti se blíže seznámily s materiálem, pomůckami i s postupy. Naučily se co hlína je, kde se používá, jak se s ní pracuje i co se s ní děje v peci při vypalování. Osvojily si základy pro vznik různých výrobků. Vytvořily spoustu krásných skřítek, zvířátek, obrázků, misek i svícnů. Do kroužku se přihlásilo 13 dětí a každé úterý jsme se scházeli v tělocvičně Mateřské školy, kde jsme měli dokonale vyhovující prostředí.

Věřím, že kroužek keramiky byl pro děti přínosem a obohatil je podobně jako mě. Děkuji všem rodičům za spolupráci a dětem za krásné chvíle.

lektorka Blanka Voráčová

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Posila v zastavení

Očekáváme na konci roku jakési ztišení a snad právě i zastavení. Mohou nás v tom doprovázet Vánoce, přelom roku, bilančování. A jsme vděční, když máme své blízké v těchto chvílích.

Dostal jsem příležitost skrze knížku spisovatele Eduarda Martina – Ježíšek podává ruku. Zdá se mi, že je jednou z možností, jak pořád neuvažovat, co dnes je potřeba, co zítra... Tak se s vámi chci podělit jednou kapitolkou, třeba pro naše společné zastavení: Pojďme do Betléma.

Byl to snad nejteplejší den toho léta. Slunce svítilo na obloze jako rozžhavený démant.

Sedíme na zahradě a povídáme si. A přijde syn. Tříletý syn. Má na hlavě zimní beranici a na ruku palčáky a za sebou táhne sáňky. Vzhledem k tomu, že měl na sobě tričko a krátké krtkovské kalhotky, vypadal obzvlášť půvabně.

Dalí jsme se do smíchu. Dokonce náš smích přivolał jeho staršího, desetiletého bratra a ten se smál, až upadl.

„Pojďme do Betléma,“ řekl postrojený poutník. „Do Betléma?“ ptám se. Kývl. „Je moc horko,“ řekl, „pojďme do Betléma k Ježíškovi, chci být radši u něho než v tomhle horku...“

Jednak jsme mu slíbili, že s námi půjde na Vánoce do kostela, a jednak znal z obrázkové knížky, jak to v Betlémě vypadá. Jako v dětské knížce: závěje a po nich v knize putují zachumlaní poutníčkové. Vypadalo to překrásně. A chápala jsem, že pro

dítě, které se potí ve vyprahlém dni, je velice lákavá představa, jít si na takové hezké místo zasáňkovat... A k tomu k Ježíškovi.

„Já Ježíška svezu na sáňkách,“ dodal věcně. Jako kdyby oznamoval, že půjde sáňkovat s kamarádem ze školky. „Neboj se, maminko, já ho nenechám, aby spadl,“ řekl mi.

Představuje si, že bude vozit Ježíška na sáňkách, jako jsme v zimě vozili jeho. Samozřejmě jsme mu to vysvětlili.

Myslel si pravděpodobně, že zima není roční období, ale místo, jako třeba to, kam jezdíme za babičkou na hory. Prostě člověk chce mít léto a jede tam a tam. A když chce sáňkovat, odjede zase jinam. Konečně, perspektivy cestovních kancelářů, ve kterých si rád listuje, mohou v dítěti ten dojem vzbudit. Zklamaně odjel se sáňkami zase do kůlny.

Jet do Betléma – „Copak nemůžeme jet do

Betléma?“ usmála jsem se na manžela. „Do Betléma?“

Pohlédl na mne udiveně jako já na syna, který táhl sáňky po vysušeném letním trávníku.

„Dnes do Betléma,“ upřesnila jsem.

„DNES DO BETLÉMA?“ Kývla jsem.

„Každý den se můžeme vydat do Betléma. Nepotřebujeme datum. Něco můžeme Ježíškovi dát. Co dáme tomu, kdo něco potřebuje, to dáváme do Betléma...“, vysvětlovala jsem. Manžel se usmíval. A tak jsme seděli na letní zahradě a uvažovali, že se do Betléma vydáme...

Je léto. A přece tolik srdcí – křehne.

Mrzne ve vánici, kterou ostatní netuší...

Na několik takových lidí jsme si vzpomněli. Na několik lidí, co bloudí na ledových cestách... Mohli bychom jim zkoušet v jejich putování poradit směr, směr od úzkosti...

A říkali jsme si, že toho poutníčka v trenýrkách a tričku, se sáňkami a s beraníčkou k nám vlastně dovedl anděl.

Občas se zamýšlím... Neměla bych jít do Betléma?

Neměla bych se do Betléma vydat hned dnes? Tím, že někomu zaplaším úzkost?

Nečeká na mne nějaká cesta, kterou bych měla podstoupit a kterou bych mohla někomu pomoci?

Děkuji, že nejsme na to sami – a jistě nejen na konci jednoho roku.

Vše dobré

P. Pavel Buchta

Kostel sv. Václava

Pravda o skládkách, kterou možná nevíte

Obrovské dopady na životní prostředí, kilometry daleko viditelný černý kouř, toxické zplodiny, enormní ekonomické náklady, znečištění podzemních vod, zemědělské půdy, staré ekologické zátěže a s nimi související miliardové náklady placené ze státní pokladny...

A v neposlední řadě nasazení vlastního života. To jsou tvrdá fakta každodenních požárů skládek odpadů v Česku. Jejich omezení a reálné další řešení, jak na nich minimalizovat odpad, se však plánuje až v roce 2030 místo plánovaného 2024.

Počty požárů v oblasti nakládání s odpady tvoří značnou část celkového počtu požárů na území České republiky, kterých bylo v roce 2018 evidováno 20000. **Z toho na samotných skládkách 1238 požárů. „Naše“ skládka v Kozlanech hořela naposledy před dvěma lety a hořela několik dní.**

Jaké jsou dopady?

Požáry skládek jsou obrovsky ekonomicky náročné, přičemž reálné škody jsou často nulové.

Po zahrnutí všech nákladů na nasazení sil a prostředků požární ochrany k uhašení jednoho požáru se mohou denní náklady pohybovat mezi 500 tisíci až 1 milionem korun. A tyto peníze jdou z „úcty“ daňových poplatníků.

Jaké je řešení? Prevence vzniku odpadu, ale hlavně skutečná recyklace.

Největší tlak je nutno vyvíjet na prevenci vzniku odpadů a na její podporu. Ministerstvo plánuje představit slevy na poplatky pro řádně třídící obce. Ty obce, které například kompostují odpady v domácích kompostérech, by měli mít možnost toto jednání zohlednit při procesu získání slevy. V každém případě dnes není jasné, jak bude přesně vypadat metodika evidence prevence, ale jisté je, že výše budoucího poplatku a co nejrychlejší ukončení skládkování využitelného odpadu by mělo podpořit zejména **reálnou recyklaci.**

„S koncem skládkování se rozjede recyklační průmysl a suroviny budou mít konečně reálnou hodnotu. Obce na tom velmi

dobře vydělají, protože už nebude levnější vytříbené suroviny v mnoha případech vozit na skládky, ale naopak je budou moci prodávat. Ekonomická bilance odpadového hospodářství se zcela otočí. Odpady se přemění na zdroje. Sklárky přestanou být tikající bombou v naší krajině a přírodě,“ říká Soňa Jonášová z Institutu Cirkulární ekonomiky (INCIEN). Argument pro prodloužení na rok 2030 je jen snaha skládkovacích firem udržet si svůj byznys po co nejdelší dobu.

Proti odsunu se také plánují vyjádřit jednotlivé kraje, které posunutí změny termínu v tomto bodě považují za nedodržení slíbených pravidel. Podpořit původní termín konce skládkování můžete i vy na stránkách výzvy *Konec doby skládkové*. Zdroj: Enviweb

Děkuji, že třídíte a kompostujete. Děláme nejen něco pro naši přírodu, ale také budeme připraveni na legislativní změny, které nás čekají.

Přeji příjemné a požehnané svátky vánoční.

S úctou váš zastupitel Richard Hudec

Novinky z brontosauřího dětského oddílu (BRĎO)

Náš dětský turistický oddíl „Lovčičata“, vedený pod záštitou dětských oddílů Hnutí Brontosaurus, se ve školním roce 2019/2020 překulil do druhého roku svého působení. Letošní školní rok jsme zahájili rozdělením na dva oddíly: školáčků a školáků. Rozšířili jsme tak původní cílovou věkovou skupinu ze 4-8 na 4-10 let. Školáci toto rozdělení na dva oddíly velice uvítali a my jsme tak byli schopni se více zaměřit na potřeby jednotlivých dětí a nabídnout oboum věkovým skupinám zajímavý program.

Momentálně má náš oddíl 25 aktivních členů a 6 vedoucích. Naše složení vedoucích se v průběhu roku přelilo ze smíšeného na ryze mužské, ale dětem naše pojetí her, ani změna od ryze ženského vedení paní učitelek ze škol a školek vůbec nevadí. Jsem za to moc rád, že jsme tak schopni dětem ukázat,

že i muži umí vymyslet hezký odpolední program. Spolu s dětmi se pravidelně scházíme v čase od 17:30 do 19:00 každou středu na Sále. Náplní schůzek jsou venkovní hry, povídání o lese, tvorba z přírodnin i návštěva zajímavých míst, či lidí. V rámci naší schůzky se děti vždy těší na svačinku, kterou jim na schůzky připravují starostliví rodiče. V zimním období je díky všudypřítomné tmě ještě veseleji, protože děti mohou pobíhat s baterkou. Jen svačinku díky zimě jíme v klubovně na obecním úřadě, kde si přes zimu zkoušíme i nějaké hry do kluboven. Těšíme se však na sněh, abychom si pořádně zasáňkovali a na jaro, kdy budeme moci opustit klubovnu na celý čas schůzky.

Letos jsme na schůzkách například lovili stopy zvířat pomocí baterky, nejhezčí stopy jsme poté vylily sádrou a o týden později roz-

poznali. Dále jsme letos zkoušeli degustační soutěž jablíček, nebo jsme se byli na jaře podívat, jak se plete pomlázka.

Na prázdniny 2020 se předběžně připravujeme na uspořádání letního týdenního soustředění pod názvem „Přívěsníček“, kde chceme rodičům nabídnout týdenní program pro děti i v průběhu letních prázdnin. To pak budeme mít více času a světla a budeme moci zažít s dětmi opravdové výlety a s tím spojené nové zážitky.

Pokud se k nám budete chtít přidat (ať už jako pomocný oddílový vedoucí, či jako účastník dětských her), neváhejte se ozvat na náš klubový mail: brdo-lovcicky@brontosaurus.cz.

S díky za práci všech vedoucích: Vaška, Vaška, Přemka, Alexe, Marka a Kubu

Vašek Pouchlý

Kroužky pohybových aktivit

V letošním školním roce zaštiťuje TJ Sokol Lovčičky tři kroužky pohybových aktivit pro děti:

1. Cvičení pro rodiče s dětmi

Pro rodiče (nebo klidně i prarodiče) s dětmi od 1,5 roku do 3 let. Každé úterý od 9 do 11 hodin v sokolovně. Někdy používáme také zavedený název „Hrátky s batolátkem“ ale nepleťte se, rozhodně si zde jenom nehrajeme. Do cvičení se spolu s dítětem aktivně zapojují i rodiče. Společné cvičení, říkadla, zpívání, hraní her, dětská akrobacie, to vše upevňuje vztah rodiče s dítětem, pomáhá rozvíjet schopnosti dětí, učí je novým dovednostem – pohybovým i sociálním. V neposlední řadě samozřejmě zpříjemní všední den. A maminky jako já – kdy si najdete více než hodinu čas zablblnout si jen se svým batolátkem? My teda jistě každé úterý, dopoledne, v sokolovně. Přijďte mezi nás!

2. Cvičení pro předškoláky

Pro děti od 3 do 6 let. Každé pondělí od 16 do 17 hodin v sokolovně. V kroužku pohybových aktivit se zaměřujeme na všestranný rozvoj schopností dětí, jako jsou síla, rychlost, obratnost, či koordinace pohybu a utváření nových dovedností. Hodinu zahajujeme s dětskou jógou, následuje rozběhání s hůlkou, rozcvička a protažení. V průpravné části se učíme manipulaci s náčiním. Každou hodinu zaměřujeme na jiný druh náčiní – míče, lana a švihadla, obruče, netradiční pomůcky.

Patřičné náčiní využíváme i v hlavní části hodiny, kdy se věnujeme hram, pohybu s hůlkou, nechybí oblíbená opičí dráha. Hodiny jsou rozmanité, střídáme činnosti rušné i klidové. Děti v tomto věku jsou velmi temperamentní a zde jim nikdo nebrání se pořádně vyřádit, což by asi úplně nešlo bez zapojení jednoho až dvou asistentů z řad rodičů, za což jim srdečně děkujeme.

3. Cvičení pro mladší žáky

Pro děti od 7 do 10 let. Každé pondělí od 17 do 18 hodin v sokolovně. Skladba hodiny je podobná, jako u předškoláků, s tím rozdílem, že mladším žákům už nic nedaruji a na hodinách si pořádně máknou! Protahujeme, posilujeme, vše hrovou formou. Nikdy nevynecháme cviky na posílení středu těla. Dnešní školáci převážně sedí, nosí těžké aktovky, všichni jsme to slyšeli mockrát... Pohybový kroužek jedenkrát týdně jim správné držení těla nezachrání, ale když přidáme pohyb ve volném čase, může jim to velice prospět. Kromě posilování se věnujeme nácviku správné manipulace s náčiním – míče, švihadla, obruče... hrajeme hry – vybíjená, fotbal... Nakonec opičí dráha. Rozchod. (děti jsou k neutahání, většinou přetahujeme i půlhodinu).

Dohromady nám do kroužků pohybových aktivit chodí přibližně 40 dětí. Děti cvičení baví, ptají se mně kdy už zase bude, co budeme dělat příště... Z toho mám radost i já a dělám to ráda.

Batolátka

Děti z Lovčiček jsou díky kvalitní přípravě z Mateřské školy, tradičně velmi dobře připraveny na nástup do Základní školy. Důfám, že s pestrá nabídkou pohybových aktivit budou naše děti také zdravé, silné a v dobré tělesné kondici.

Marta Dítětová, cvičitel TJ Sokol, předškolní a volnočasový pedagog

POHYBOVÝ KROUŽEK

Cvičíme se zvířátky

TJ Sokol vás zve na pravidelná cvičení v lovčické sokolovně:

Školáci 3–6 let – pondělí 16–17 h.

Školáci 6–10 let – pondělí 17–18 h.

Batolátka 1–3 roky – úterý 9–10 h.

S sebou si vezměte vhodnou obuv a pití. Těšíme se na vás!

Teta Marta, cvičitelka (774 876 028)

Veteráni

Veteráni

Sportovní vyžití FC Veteráni Lovčičky

Záčátkem února jsme navštívili kamarády z Bratislavy, kde jsme se v místní školní tělocvičně utkali s Old Boys Bratislava. Větší sehraňost i trénovanost rozhodli o vítězství domácích hráčů.

V květnu jsme se hráli v Lovčičkách zápas s veterány z Bulhar. Po velmi dobrém výkonu naše mužstvo vyhrálo 6:2.

Koncem června jsme zorganizovali týdenní zahraniční zájezd do přímořského letoviska Selce v Chorvatsku. Pro některé pamětníky to byla nostalgická vzpomínka na místo, kde jsme v roce 1998 poprvé vyjeli i s manželkami na fotbalově-mořskou dovolenou.

A stejně jako tehdy, i nyní jsme se hráli zápas s mužstvem Veterans Crikvenica. Na umělé trávě za 30stupňové teploty jsme přes bojovný výkon podlehlí domácím 3:6.

Přesto s pobytem u moře za krásného počasí byli všichni spokojeni.

V červenci jsme přijali pozvání na turnaj v Bulharech. Kromě domácího mužstva se turnaje zúčastnili i loňští vítězové ze Slovenska Trnovec, kterému jsme v úvodním zápase podlehlí 4:6. Po vítězství nad domácími Bulhary 3:1 jsem obsadili pěkné 2. místo.

Záčátkem října jsme uspořádali mezinárodní turnaj veteránů – II. ročník memoriálu Václava Bubly. Turnaje se zúčastnili FC Veteráni Lovčičky, chorvatské mužstvo Vallis Aurea Kutjevo, Old Boys Bratislava a Veteráni Bulhary. Sobotní počasí nám neprálo a abychom nezničili podmačený trávník v Lovčičkách, museli jsme zápas přeložit na novou umělou travu do Otnic.

V prvních zápasech zdolaly Lovčičky Bul-

hary 6:2 a chorvatské Kutjevo porazilo Bratislavu 5:0. V napínavém finálovém zápase mezi Lovčičkami a Kutjevem byli úspěšnější chorvatští fotbalisté, kteří vyhráli 2:1 a stali se vítězi celého turnaje. Po turnaji proběhlo v lovčické sokolovně slavnostní vyhlášení výsledků a večere pro zúčastněná mužstva. Myslím, že akce se vydařila a poděkování patří všem zúčastněným a rovněž všem sponzorům a rodině Bublové.

Rok 2019 ukončíme společně s Old Boys Bratislava, kdy ve sportovní hale v Holubicích sehraje závěrečné zápasy letošní sezony.

Závěrem chci říct, že i když každému roky přibývají a nohy a dech již mnohdy nestačí, jsme rádi, že se můžeme proběhnout a pobavit se v dobré partě.

Zdeněk König, FC Veteráni Lovčičky

Tělocvičná jednota Sokol Lovčičky

Rok 2019 končí a tak dovolte, abych Vás seznámil s činností naší tělocvičné jednoty za uplynulý rok.

Organizační a kulturní činnost

Nový výbor tělocvičné jednoty byl schválen na valné hromadě, která se uskutečnila v sobotu 2. března. Členové výboru se pravidelně scházeli vždy 2x do měsíce – mimo školní prázdniny. Na schůzích byly řešeny jednotlivé úkoly zajištění sportovní a hospodářské činnosti jednoty. Hlavním úkolem výboru bylo zajištění dostatečných finančních prostředků na činnost jednoty.

Zdrojem financí pro rok 2019 byl příjem z jednotlivých uspořádaných kulturních akcí, ze sběru kovového šrotu po obci, z pravidelných příjmů z prodejního kiosku na hřišti a z dotací.

Členové TJ uspořádali nebo se podíleli na řadě kulturních a společenských akcí v obci. Na velikonoční pondělí 22. dubna byl proveden za pěkného počasí tradiční pomlázkový průvod obcí. V úterý 30. dubna bylo ve spolupráci s lovčickými maminkami zajištěno „Pálení čarodějnic“.

V sobotu 16. černa jsme zajišťovali občerstvení v sokolovně na koncertu Jožky Šmukaře a kde pod vedením naší cvičitelky Marty Dítětové tančili naši nejmenší členové z oddílu všestrannosti. Průvod stárků na Václavské hody v neděli byl za pěkného slunečného počasí a díky veselým stárkům se velmi hody vydařily. V sobotu 5. října byl ve spolupráci s lovčickými veterány uspořádán mezinárodní fotbalový turnaj „memoriál Václava Bubly“. Turnaje se zúčastnila mužstva NK Kutjevo Chorvatsko, SK Bratislava, SK veteráni Bulhary a veteráni z Lovčiček. Z důvodů velmi nepříznivého počasí – silného deště, byla sehraána přátelská utkání na hřišti v Otnicích na umělém trávníku. Tradiční sběr kovového šrotu po obci byl proveden v polovině měsíce listopadu. Na sobotu 23. listopadu připravili členové TJ „Vepřové hody“. Z důvodů rekonstrukce sokolovny byla akce na hřišti. Návštěvníci vepřových hodů si mohli zakoupit různé zajišťovací výrobky, posedět s přáteli v klubovně nebo „pod plechem“ u dobrého jídla a pití. Akce byla dle hojné účasti byla velmi zdařilá, přestože foukal silný vítr.

Nejmenší členové oddílu všestrannosti při tanci

Důležitým úkolem členů výboru je zajištění pravidelné údržby travnaté plochy hřiště. Nová travnatá plocha hřiště vyžaduje velmi náročnou údržbu – pravidelné střihání, zalévání a hnojení. Hrací plocha se také pravidelně pískuje a vyčesává. Členové tělocvičné jednoty mají rozpis služeb pro pravidelnou údržbu a ošetřování plochy. Roční náklady na pravidelnou údržbu činí cca 50 tis. Kč. K novému sekacímu traktoru byl dokončen rozmetací vozík na hnojivo. Pro sekání a údržbu svahů byl zakoupen křovinořez a vyžinač Stihl FS 240.

Byla vypracována žádost o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje na přidělení částky 40 tis Kč na nákup nových hliníkových branek dle nových norem. Požadovaná dotace z dotačního programu „Zkvalitnění sportovního prostředí v Jihomoravském kraji“ nám pro rok 2019 nebyla přidělena. Obcí Lovčičky byla poskytnuta dotace ve výši 50 tis. Kč na sportovní činnost.

Sportovní činnost

Naše tělocvičná jednota má dva registrované sportovní oddíly – oddíl kopané, stolního tenisu a samostatný oddíl všestrannosti.

Oddíl kopané

V celé jarní části sezóny 2018/2019 podávali hráči hodně nevyrovnané výkony – výhry se střídali pravidelně s porážkami a hráči nedokázali zajisti více vítězství za sebou. Tomu odpovídalo i umístění ve středu tabulky soutěže a konečné umístění oddílu na 8. místě bylo spravedlivým vyústěním celého ročníku.

Do nové podzimní části sezóny vstoupili hráči s vyděnou venkovní výhrou 1:0 nad fotbalisty Sokola Hodčice, kteří sestoupili s okresního přeboru. Další dvě výhry v začátku sezóny zajistily oddílu umístění na prvním místě tabulky. Následné dva nepovedené zápasy, další tři výhry a především krásný hodonový zápas se Sokolem Zbýšov vynesl oddíl po 1. třetině ročníku na první místo. Bohužel z důvodu zranění některých klíčových hráčů byly další výsledky již kolísavé. Ostatní týmy z předních příček soutěže také zaváhaly a tak po drtivé výhře v posledním zápase s Sokolem Kroužkem je naše mužstvo na 7. místě tabulky a ztrácí pouhé tři body na od prvního místa. Soutěž na jaře roku 2020 tak slibuje velmi zajímavou bitvu o celkové vítězství v ročníku.

V r. 2020 zahájí oddíl kopané činnost oddílu přípravky, do kterého se mohou přihlásit všechny děti – chlapci i děvčata ve věku 6–12 let.

Oddíl stolního tenisu

Oddíl stolního tenisu trénoval a hrál svoje mistrovská utkání

Vepřové hody

v opravené sokolovně, kde bylo zajištěno správné osvětlení. Oddíl vyhrál okresní soutěž ve stolním tenisu. Z důvodů časové zaneprázdněnosti jednotlivých členů a plánované rekonstrukce budovy sokolovny byl odmítnut postup mužstva do vyšší soutěže. Úkolem oddílu je – znovu obnovit oddíl mládeže.

Oddíl všestrannosti vede naše cvičitelka Marta Dítětová, které vede tři kroužky pohybových aktivit pro děti. V měsících říjen a listopad absolvovala ve vzdělávacím středisku České obce sokolské v Olomouci kurz cvičitele III. třídy v rozsahu 50 hodin zakončený zkouškami. Oddíl všestrannosti se zapojil do výzvy „Můj klub 2020“ podáním žádosti o poskytnutí dotace, kterou vypsal Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR pro rok 2020.

Stanislav Marek a Ing. Luděk Matyáš
členové výboru TJ Sokol Lovčičky

Pálení čarodějnic

30. dubna jsme, jako každým rokem, v Lovčičkách na hřišti pálili čarodějnice. Dopoledne jsme my – čarodějnice přiletěly za dětmi do školky a připravily pro ně několik stanovišť. Odpoledne už nepršelo a mohli jsme si všichni užívat na hřišti. A že jsme si to užili! Kouzelné lektvary, výroba slizy, věštírna, dobrodružná lesní stezka... Skvělé občerstvení a spousta zábavy pro malé i velké čaroděje, kouzelníky i ježibaby. V podvečer upálení čarodějnice, oheň a zpívání až do ranního kuropení. Účast byla jako vždy hojná, bylo to super! Na dalším povedeném ročníku, jak jinak 30. dubna 2020, se budeme těšit – i na vás!

Marta Dítětová, hlavní čarodějnice